



ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΩΜΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 4

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 26 Ἰανουαρίου 1875.

ΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΗ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ



Ἄσμοδαίος αἰσθάνεται ἀπό τινων ἡμερῶν περίεργόν τινα κινήσιν, ἥτοι φαγοῦράν (διὰ τὴν μὴ θυμῶσιν ὁ γλωσσοκαθαριστῆς Δεφνέριος). Ἡ φαγοῦρά του αὐτῆ εἶνε ἐντελῶς ἀνώδυνος καὶ πάντῃ ἀκίνδυνος. Δὲν εἶνε φαγοῦρα προσωπικῶν σκανδάλων, οὔτε ἀτομικῶν προπηλακισμῶν, καίτοι δυστυχῶς δὲν λείπουσιν ἐν Ἀθῆναις οὔτε πρόσωπα ἄξια πηλοῦ, οὔτε πηλὸς, μ' ὅλους τοὺς καλλωπιστικὸς ἀγῶνας τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Ἀθηναίων, καὶ μ' ὅλους τοὺς καββαγωγεῖς τῆς. Δὲν εἶνε φαγοῦρα κακολογίας, μολονότι καὶ γλώσσα μεγάλην ἔχει ὁ Ἄσμοδαίος καὶ κακῶν ἀφθονία ἀπλοῦται τριγύρω του, ὡς οἱ σκύλοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν ἥλιον. Δὲν εἶνε φαγοῦρα γέλωτος, μολονότι, μὰ τὴν φακὴν, αἰσθάνεται τὴν φιλοτιμίαν του φοβερὰ προσβεβλημένην, μὴ κατορθώσας ἀκόμη νὰ ἱλαρύνῃ πολλὰ σοβαρὰ πρόσωπα τῶν Ἀθηνῶν, καθὼς ἤκουσε πολλὰκις ψιθυριζόμενον τριγύρω του.

Εἶνε ἀπλοῦστατα φαγοῦρα... φιλοσοφίας!

Φευγὸ παιδιά! ἀκούει ἀναφωνοῦντας τοὺς ἀναγνώστας του.

Μίαν στιγμὴν, παρακαλῶ νὰ ἐξηγηθῶμεν, καὶ ἔπειτα, ἀν ἀγαπᾶτε, φέυγετε.

Ἡ φιλοσοφικὴ φαγοῦρα τοῦ Ἄσμοδαίου δὲν ὠθεῖ αὐτὸν εἰς τὴν βαθεῖαν ἐκείνην, τὴν τερατολόγον καὶ ἀμφοκίωφον φιλοσοφίαν, ἧς ἔχουσι τὸ ἀποκλειστικὸν μονοπώλιον ἐν Ἑλλάδι οἱ δύο Φίλιπποι καὶ ὁ μεταφραστῆς τοῦ Σχβεγλερίου. Ὁ Θεὸς βύσαι αὐτὸν ἀπὸ τοιοῦτου πειρασμοῦ. Ἡ διάθεσίς του εἶνε νὰ φιλοσοφήσῃ πολὺ συντομώτερον

τῶν κυρίων τούτων, πολὺ εὐνοητότερον αὐτῶν καὶ πρὸ πάντων πολὺ διασκεδαστικώτερον. Ἡ φιλοσοφικὴ φαγοῦρα τοῦ Ἄσμοδαίου, ἐνεκα τῆς ὁποίας ἀναγκάζεται τέλος πάντων σήμερον νὰ ξυθῆ ὀλίγον ἐνώπιον τῶν ἀναγνωστῶν του, ἔχει πολὺ πρακτικώτερον τὸν σκοπὸν, καὶ ὑὰ θεραπευθῆ μὲ μικρὰς μόνον παρατηρήσεις καὶ σύντομά τινα παραδείγματα ἐπὶ τοῦ θέματος τὸ ὁποῖον ἐμφαίνει ἡ ἐπιγραφὴ τῶν ὀλίγων αὐτῶν γραμμῶν.

Τὴν φιλοσοφίαν αὐτὴν, ἥτις ζητεῖ νὰ πεισθῆ ἂν ὑπάρχει ἀληθὴς σύνδεσμος καὶ συμφωνία μεταξὺ μορφῆς καὶ ὕλης, μεταξὺ φαινομένου καὶ ὑποκρυπτομένου, ὅλοι ἐξεσηκώσαμεν καὶ ἐξασκοῦμεν καθ' ἡμέραν. Τὴν ἐξεσηκώσαμεν νήπιαι, ἂν τὸ ἐνθυμησθε, ὅτε ἐσχίζαμεν τὰ χάρτινα παλάτια μας διὰ νὰ ἴδωμεν τί ἔχουσι μέσα τὴν ἐξεσηκώσαμεν νεανίσκοι, ὁσάκις ἀπεπειράθημεν νὰ μάθωμεν ἂν ἐσυμφῶναι ἡ καρδιά τῆς μὲ τὴν μορφήν τῆς· τὴν ἐξασκοῦμεν ἄνδρες, ὅπως κατωτέρω δι' ὀλίγων θὰ ἰδῆτε, θὰ τὴν ἐξασκήσωμεν δὲ καὶ γέροντες, προσπαθοῦντες νὰ ἀναγνώσωμεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν περικυκλούντων ἡμᾶς, ἂν οἱ γλυκεῖστων λόγοι ἀπευθύνονται εἰς τὰ μαῦρά μας μάτια ἢ εἰς τὴν κληρονομίαν μας.

Τὰ θέματα ὅμως τῆς φιλοσοφικῆς ταύτης περιεργείας εἶνε ἄπειρα εἰς τὸν καθ' ἡμέραν βίον· καὶ ὅταν μάλιστα κοινωνία τις, καθὼς ἡ ἡμετέρα καὶ πρὸ πάντων ἡ Ἀθηναϊκὴ, εὐρίσκειται εἰς τὴν μεταμορφωτικὴν ἐκείνην περιόδον τῆς χρυσαλλίδος ἢ ὁποία ἔπαυσε νὰ ἦνε κάμψη καὶ καὶ δὲν ἔγεινεν ἀκόμη ψυχὴ, ὅπως αὐτὴ ἔπαυσε πλέον νὰ ἦνε Ἑλληνικὴ, δὲν ἔγεινε δὲ εἰσέτι Εὐρωπαϊκὴ, κωμικώτατα καὶ περιεργότατα εἶνε τὰ παραδείγματα τῆς μεγάλης διαφορᾶς μεταξὺ οὐσίας καὶ μορφῆς, μεταξὺ ἐπιγραφῆς καὶ περιεχομένου.

Παραδείγματος χάριν: Ὁ κύριος αὐτὸς, οὐτινος ἡ κοινὴ μορφή, ἡ ἀτημέλητος ἐνδυμασία, αἱ πρόστυχοι κινήσεις, ἡ ἄξεστος καὶ προσκόπτουσα λαλιὰ ἐλέγχουσι χειρώννα-

κάτινα ἢ τὸ πολὺ στραγαλοπώλων, εἶνε ἀνὴρ πολιτικὸς, ὑπῆρξε βουλευτῆς, καὶ—ὁ Θεὸς νὰ μὲ συγχωρήσῃ—νομίζω καὶ ὑπουργός.

Ὁ ἄλλος ἐκεῖνος ἔχει κομψὴν τὴν ἀναβολὴν, μεμυρωμένῃ τὴν κόμπῃ, καινουργῆ καὶ ἀψογα τὰ ἐνδύματα· λαλεῖ ἑλληνογαλλιστὶ, διαπράττει ἐνίοτε ἀποπείρας εὐφυνῶν, δι' ἃς καὶ γελᾷ μόνος του, μὴ γελώντων τῶν ἄλλων· φαίνεται δημοσιογράφος, ἢ υἱὸς δημογενοῦς· καὶ ὅμως οὐδὲν ἄλλο εἶνε, ἢ φραγκοράπτῃς.

Ὁ ἰσχνὸς αὐτὸς καὶ ρικνὸς καὶ ἄνυπτος καὶ ἀξύριστος, ὁ ὑπόδρα βλέπων καὶ δειλῶς συρόμενος εἰς τὴν ὁδὸν, ὁ τόσον ἀγράμματος, ὥστε ἐννοεῖς ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν του καὶ μόνῃ τὰς ἀνορθογραφίας του, φαίνεται τελωνοφύλαξ ἢ τὸ πολὺ ὑγειονομοστάθμηάρχης καὶ ὅμως εἶνε... δημοσιογράφος.

Ὁ κυρτὸς ἐκεῖνος, ὁ δύο δακτύλων ἔχων μέτωπον καὶ κοιλάδας ἀντὶ κροτάφων, ὁ ἐσβεσμένον κύκλω του πλανῶν τὸ βλέμμα καὶ ἠλιθίως μειδιῶν, φαίνεται δημοδιδάσκαλος, καὶ ὅμως εἶνε... ποιητής.

Ἡ κυρία ἐκεῖνη, ἣτις φαίνεται ἀξιολογώτατῃ ἐξ Ἄνδρου πκραμᾶνα...—Ἀρκεῖ ὅμως· ἃς ἀφήσωμεν ἡσυχον τὸ ὠραῖον φύλον· καὶ τοῦτο ἐκ φόβου μᾶλλον ἢ ἐξ εὐγενείας.

Ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ ἀπὸ γλωσσαλγίαν γυναικὸς τὸν Ἄσμοδαῖον, ὅστις ἐν τούτοις δὲν ἔχει μικρὰν τὴν γλώσσαν.

Ἄλλως δὲ, αἱ Σκνίπες διαμαρτύρονται καὶ τὰ Ἄνεμομαζώματα φωνάζουσι ὅτι πολὺ ἐξηπλώσαμεν τοὺς πόδας μας. Εἰς ἄλλοτε λοιπὸν τὰ λοιπά.

ΣΦΗΚΑ.

Σ Κ Ν Η Ε Σ



Προχθὲς ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐνυπόγραφον ἐπιστολήν, ἣν μετ' ἀκριθεῖ ἔρευναν νομίζομεν ὑπαγομένην εἰς τὴν τάξιν τῶν σκνιπῶν.

Ἀξιότιμε Κ. Συντάκτα!

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς ἀξιολόγου ὑμῶν Ἐφημερίδος, ἀνέγνων πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι κατ' ὑμᾶς ἡ ἐθνωφελεστέρῃ χρῆσις τῶνεὐγενῶς προσφερομένων ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ πατριώτου κ. Κωνστ. Ζάππα ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως ἤθελεν εἶναι, ἀν' ἐκ τούτων αἱ μὲν ἑκατὸν χιλιάδες διενέμοντο ἐξ ἴσου εἰς τοὺς πέντε κορυφαίους κομματάρχας ἵνα ἀφήσωσι τὸν τόπον νὰ ἡσυχάσῃ ὑπὸ μίαν οἰανδήποτε κυβέρνησιν, αἱ δὲ λοιπαὶ πενήκοντα εἰς τοὺς ἀξιολογίμους κκ. Ἄχολον, Δουζίναν, Σαρίπολον καὶ Ἀφεντούλην, ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ σιωπήσωσι. Τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἐπιδοκιμάζω ἐξ ὅλης καρδίας· νομίζω ὅμως ὅτι ἐκ τῆς λαμπρᾶς προσφορᾶς τοῦ φιλογενοῦς ἀνδρὸς ἡδύνατο ν' ἀποσπασθῇ ἐν μικρὸν ποσὸν πρὸς θεραπείαν καὶ τῶν ἀκολούθων ἀναγκῶν τοῦ ἔθνους.

Νὰ χορηγῶνται κατ' ἔτος εἰς τὴν πρυτανείαν τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Δραχ. χίλια διακόσια εἴκοσι τέσσαρες, ἵνα διατίθενται ὡς κατωτέρω.

Α'. Δραχ. πέντε εἰς τὸν ἀκάματον καθηγητὴν κ. Ρουσόπουλον, πρὸς ἀγορὰν ὀλίγου ἀπτικοῦ ἄλατος, ἵνα ἀρτύῃ τὰς πολυτίμους αὐτοῦ διατριβάς, αἵτινες διὰ τὴν ἔλθειν τοιοῦτου ἀναγκαίου παστώματος, κατήντησαν ἐσχάτως τόσον βαρυστόμαχοι, ὥστε οἱ ἀκροαταὶ τοῦ σοφοῦ ἀνδρὸς, εὐθὺς μετὰ τὴν παράδοσιν τρέχουσιν ἀθρόοι εἰς τὰ καφρονεῖα βορῶντες μυθώδη ποσὰ ἀψίνθου καὶ κονιάκ πρὸς μεγίστην βλάβην τῆς ὑγείας των.

Β'. Δραχ. χίλια διακόσια εἰς τὸν χαλκέντερον κ. Κ... ἵνα ἀρχίσῃ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἑξατόμου αὐτοῦ λεξικοῦ τῆς ἑλληνικῆς ὑβρεολογίας, εἰς ἣν ἀπὸ δεκαετίας νυχθημερὸν ἀσχολεῖται.

Γ'. Δραχ. ἐννέα εἰς τὸν κ. Μ... πρὸς ἀγορὰν σάπωνος.

Δ'. Δραχ. τρεῖς εἰς τὸν κ. Φ... πρὸς ἀγορὰν μιᾶς φιάλης Benzine Collas.

Ε'. Δραχ. ἑπτὰ πρὸς ἀγορὰν μιᾶς muselière διὰ τὸν ἀξιόλογον κ. Ξ. Ἀνδρερ, ἔχοντα τὴν κακὴν συνήθειαν ν' ἀσπάζεται εἰς τὸ στόμα ὅσους γνωρίμους του ἀπαντᾷ καθ' ὁδὸν· καὶ τοῦτο δὲν ἀρέσκει εἰς ὄλους.

Ἄφοῦ θεραπευθῶσιν αἱ κατεπιέγουσαι αὐταὶ ἀνάγκαι τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, νομίζω καλὸν νὰ διατεθῇ μικρὸν τι ποσὸν ἐκ τῆς προσφορᾶς καὶ εἰς τὰ ἀκλόουθα κονδύλια:

Α'. Δρ. τριάκοντα εἰς τὸν φιλολογικὸν σύλλογον Βύρωνα, ἵνα κρύψῃ ὀπισθεν παραπετάσματος τὸ ἐν τῷ προδύμῳ ἐκτεθειμένον κρηββάτιον, οὗ ἡ παρουσία εἶναι ἀπρεπῆς, ὅταν μάλιστα πρόκειται νὰ γείνη λόγος περὶ Σαπφοῦς τῆς Λεσβίας.

Β'. Δρ. τεσσαράκοντα εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ Περικλέους, ἵνα χορηγῇ ἐν κατ' ἔτος πανταλόνιον εἰς τὸν ἀξιότιμον κ. Κ. Π... διότι ὁ ἐσχάτως πνεύσας σφοδρὸς βορῆς ἔκαμεν ἀποκαλύψεις σκανδαλώδεις διὰ τὴν ὑπόληψιν τῆς ἐταιρίας.

Γ'. Δρ. τριακόσια κατ' ἔτος εἰς τὰς κυρίας Α* *, Β* *, Γ* *, διὰ νὰ μακρύνωσιν ὀπωσοῦν τὰς ἐσθῆτάς των, διότι οἱ πόδες αὐτῶν δὲν εἶναι κινεζικοί.

Ἴσως μὲ ἐρωτήσετε, ἀξιότιμε κ. Συντάκτα, τί μὲ ἐνδιαφέρει, ἡ τελευταία αὕτη λεπτομέρεια ἀφοῦ εἶμαι καλόγηρος. Ἄλλ' ἴσα ἴσα διὰ τοῦτο, καὶ διὰ τὴν ὑποχρέωσιν ἣν μοὶ ἐπιβάλλει τὸ ῥάσον μου νὰ χαμηλόνω τοὺς ἐφθαλμοὺς πρὸ τῶν γυναικῶν, προσβάλλομαι εἴ περ πᾶς ἄλλος ὑπὸ τοῦ τρισύτου σολοικισμοῦ.

Ταπεινὸς δοῦλός σε
καὶ διάπυρος εἰς Θεὸν εὐχέτης

ΣΦΡΟΝΙΟΣ ΒΑΤΣΕΛΙΝΟΣ.

